

ΤΟ ΘΕΡΙΣΟ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Διευθυντής και Συντάκτης ΙΩ. Γ. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ || Τιμή έκαστου φύλλου Λεπτά 25

[Αναδημοσιεύμεν σήμερον τὸ κατωτέρω ἄρθρον, παραλαμβάνοντες αὐτὸ ἐξ Ἀθηναϊκῆς συναδέλφου. Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐγράφη ἐξ ἀφορμῆς τῶν δημοσιευμάτων τοῦ κ. Ἀντ. Κατζουράκη, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβάσεως αὐτοῦ εἰς Ἀθήνας, χάριν ἀναψυχῆς ἴσως ἐκ τοῦ καμάτου, τὸν ὁποῖον ἠιθάνθη κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐπιλεκτον μέλος τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν! Ὁ ἀνὴρ, ἐργασθεὶς ἀνευ ἰδιοτελείας καὶ χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς πατρίδος μας, ἔχει ν' ἀποδείξῃ ἀμφοτέρω ταῦτα, ἀνευ ἀμφισβήτησεως. Καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου μαρτυρεῖ ἡ συνέχεια τῆς ὑποτροφίας τοῦ ἀδελφοῦ του!! Περὶ δὲ τοῦ δευτέρου, πλὴν τῶσων ἄλλων, ὁ περὶ ἀντεπαναστάσεως εἰσηγητῆριος λόγος τοῦ ἀνδρός!! Ἴδού, τέλος, τὸ ἄρθρον ὑπὸ ἐξόχως χαρακτηριστικὸν τίτλον]:

Ο ΜΕΘΥΩΝ ΕΙΛΩΣ ΤΗΣ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑΣ

Τὸ θέαμα μεθύοντος εἰλωτος παρέσχε κατ' αὐτὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν ὁ μικρόνους ἐκεῖνος, ὅσον καὶ ἰδιοτελῆς πολιτικὸς, ὁ ἐνοκῆψας ἀκράτητος εἰς τὰ γραφεῖα δύο ἐφημερίδων τῆς πρωτεύουσας καὶ προσπαθῶν νὰ συνεχίσῃ διὰ τῶν ἀμύσων δημοσιευμάτων του τὴν ἐθνικὴν του ἐργασίαν, ἥτις ἦτο πεπρωμένον νὰ δισκοπῇ διὰ τοῦ τροματισμοῦ τῆς ζωῆς τῆς Κρητικῆς Βουλῆς! Διότι δὲν πιστευομένον δὲ νὰ ἦλθεν ἀπὸ τῶρα ὁ κ. Κατζουράκης, ὅπως ὄσση ἐξετάσει διὰ τὸ πολιτικὸν ἐν Ἑλλάδι μέλλον του, τὸ ὁποῖον ἠνερείεται ὅτι τοῦ ἐπιφυλάσσει τὴν πρωθυπουργίαν, ἀμὰ ἢ βεῖς πόνου εὐδοκῆσθαι καὶ ἐνωθῆ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἢ Κρήτης.

Καὶ ἀναφέρει μὲν ἡ ἱστορία ὅτι οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιάται, ἀφίνοντες τοῦ; εἰλωτῆς τὸν νὰ μεθύσκονται καὶ νὰ κινῶσιν οὕτω τὴν ἀηδίαν καὶ τὸν ἀποτριάσμον τῶν πολιτῶν, τὸ ἐπραττον μὲ τὸν σκοπὸν νὰ παρέχωσιν εἰς τὰ τέκνα τῶν πρόχειρα μεσα σφρονισμοῦ καὶ ἀποτροπῆς ἀπὸ τοιούτου ἀκολάστου καὶ δολόφρονος βίου, ὅπως ἀναρμόστου εἰς τὰ ἦθη καὶ τὰς εἴεις τῶν ἀνδρῶν τῆς Σπάρτης. Ἀλλ' ἡ αὐτὴ τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου δὲν ἐνοδοῦμεν ποῖαν ὠφέλειαν τάχα προσδοκᾷ ἀπὸ αὐτῶν καὶ κατὰ πόσον νομίζει ὅτι ὠφελεῖν, ὅσα λαλεῖ καὶ γράφει κατ' αὐτὰ, ἔντα θὰ περὶ αὐτῆς καὶ τῶν ἐν Κρήτῃ προσωπῶν καὶ πραγμάτων; Τὸ ἔθνος δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ φωτισθῇ πλέον ἀπὸ κανένα περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος καὶ περὶ τῶν Κρητῶν πολιτευτῶν.

Ἡ ἀμύσος παρεμβολὴ σήμερον τοῦ κ. Κατζουράκη εἰς τὸν δημοσιευτικὸν ἀγῶνα καὶ αἱ περὶ τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος πολιτικαὶ γνώμαι του καὶ αἱ περὶ Κρητῶν πολιτευομένων, ἰσταμένων πολὺ ὑψηλὰ εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν κρίσεις του, εἰς τιποτε ἄλλο δὲν συντελοῦν παρὰ εἰς τὸ νὰ κορυφῶσιν τὴν γενικὴν ἀηδίαν καὶ νὰ γεννώσιν θλίψεως σκέψεις περὶ τοῦ ὅτι ὁ Ἕλληνας πρίγκηψ ἀφίθη νὰ περιτριχισθῇ ὑπὸ τοιούτων προσώπων ἐν τῇ

ἐκτελέσει τῆς ἀποστολῆς του εἰς τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην νῆσον. Ἐφ' ὅσον τὸ ἔθνος ἐψηλάφησε γεγονότα καὶ ἀντελήθη πράγματα ἀπτά, δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ μάθῃ ἄλλα ἀπὸ ὅσα γνωρίζει. Γνωρίζει δὲ ὅτι τὸ ἐνοπλον κίνημα ἐπρεπε νὰ γίνῃ, καὶ ὁ ἐθνικὸς πόθος ἐπρεπε πλέον νὰ ἐπαναληφθῇ ἐντονώτερον, διότι ἡ πολιτικὴ, τὴν ὁποῖαν ἐφήρμοζεν ἐπὶ ἐπταετίαν τὸ καθεστῶς, ἀντὶ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν τόπον νὰ κάμῃ ἐν βῆμα προόδου ὠπισθοδρομῆσιν αὐτὸν διηνεκῶς καὶ ἀντὶ νὰ τὸν προσεγγίξῃ τὸν ἀπεμάκρυν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἄλλ' ὅχι. Ἐρχεται σήμερον ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ἀπὸ τὸ καθεστῶς αὐτὸ ἐξυπηρετῆται τόσο λυσιτελῶς τὰ συμφέροντά του, ἔρχεται νὰ τὸ ἐξυμνήσῃ, περιφρονῶν τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Τὰ ἀστυίτερα δὲ ἐξ ὅσων ἀναγιγνώσκει τις εἰς τὰ πολιτικὰ ἐκεῖνα ἄρθρα τοῦ κ. Κατζουράκη εἶνε αἱ κατὰ τοῦ κ. Ράλλη ἀπειλαὶ καὶ αἱ ἐπικρίσεις, ὡς ἀμφιταλαντευομένου καὶ μὴ ἐκτελοῦντος τὸ καθήκον του ἀπέναντι τῶν ἐν Θερίσῳ! Καὶ δὲν ὀρίζεται μὲν σαφῶς ποῖον εἶνε τὸ καθήκον τοῦτο τοῦ ἑλληνοπρωθυπουργοῦ, φαίνεται ὅμως ὅτι ζωηρὰ ἐπιθυμία αὐτοῦ εἶνε ν' ἀποκηρυθῶσιν οἱ ἐν Θερίσῳ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν πρῶτον καὶ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν δεύτερον! Ἄλλ' ὁ μεθύων εἰλωτῆς ἐν Χαλέπῳ αὐλῆς ἐεθυμήθη μετὰ τῶν ἄλλων ὑπόπτων ἐνεργειῶν τῶν προστατιδῶν τῆς Κρήτης Δυνάμεων, καὶ τὰς προπαγανδικὰς ἐνεργείας τοῦ Ἰταλοῦ καθηγητοῦ Ἀγκαρᾶν! Πᾶς ἄλλος, ὁποσδήποτε, Κρῆς θὰ εἶχεν ὄντως τὸ δικαίωμα νὰ ἐκφράζηται μετ' ἀποτροπικισμοῦ περὶ τοῦ μισῆλλονος προπαγανδιστοῦ κ. Ἀγκαρᾶν. Ὅχι ὅμως ὁ περὶ τοῦ πρόκειται διατριβογράφος. Ὅχι ἐκεῖνος, ὅστις παρεῖχε φιλόζωνον ἄσυλον μετὰ τελευταίας στιγμῆς εἰς τὸν προπαγανδιστῆν, τὸν λαβόντα καὶ ἑλληνικὸν παράσημον ἐκ τῆς ἀβελτηρίας τῶν ἐν Κανίαις ἀρμοδιῶν! Τὸν ἐκδιώχθητα ἐπειτα διὰ κωδοнокρουσιῶν καὶ συλλαλητησίων καὶ ἀναφορῶν, πρωτοστατούσης τῆς μερίδος ἐκεῖνης, ἥτις καὶ σήμερον, μακρὰν τοῦ νὰ ἐπιδιώκῃ ἀνίερων ἐμετάλλευσιν τῆς ἱερωτέρας τῶν ἰδεῶν, ὑπερμαχεῖ ταύτης θυσιαζούσα ὅ,τι ἔχει πολυτιμώτερον.

(Ἐκ τῆς «Ἑσπερίδος»)

ἈΡΘΡΟΝ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΣΟΥΔΑΣ

Δομιτῆκτον ἄρθρον κατὰ τῆς ἐν Κρήτῃ διοικήσεως τοῦ Πρίγκηπος Γεωργίου δημοσιεύει ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «Ἐωθῆν» τὸ γνωστότατον ἀγγλικὸν περιοδικὸν «δεκαπενθήμερον Ἐπιθεώρησις» εἰς τὸ τελευταῖον αὐτοῦ φύλλον. Τὸ ἄρθρον ἐπαναλαμβάνει κατὰ σειράν δια ἡδῆ εἰς γνωστὰ περὶ τῆς ἐνεργείας τοῦ Ἀρμοστοῦ εἰς τὴν Κρήτην, παρέχει δὲ καὶ τὴν πρόσθετον πληροφορίαν, ὅτι ὁ κ. Σφικκιανάκης ἀμέσως μετὰ τὴν κάθοδον τοῦ πρίγκηπος εἰς Κρήτην, δι' ἐπισημῶν πρὸς τὴν Α. Ἱψηλότητα ὡς πρὸς τὰς μεθόδους τῆς διοικήσεως, ἀπεχωρήσεν ἐκ τῆς ἐνεργου πολιτικῆς.

Ὁ Πρίγκηψ πράγματι, κατὰ τὸν ἀρθρογράφον, εἶπε πρὸς τὸν κ. Σφικκιανάκην;

— Ἐρχομαι νὰ διοικήσω τὴν Κρήτην ὡς ὁ Μ. Πέτρος ἐκυβερνήσῃ τὴν Ρωσίαν!

Ο άρθρογράφος διατείνεται, ότι και το λεχθέν υπό του πρίγκηπος προς Γάλλον δημοσιογράφον ότι τρεις άνθρωποι κτεδικάσθησαν ποτέ εις όμοιον έξοριαν: ο Ναπολεων εις 'Αγίαν 'Ελένην, ο Αραβούς εις την Νήσον του Διαβόλου και αυτός εις την Κρήτην, δυσηρέστησε τού: Κρήτας, διότι αν 'η νήσος των, λεγουν, δε, παρέχει τας τέρψεις των βουλευμάτων ουχ ήττον φρονούν, ότι έργον κατ' έξοχην τίμιον και ύψηλόν ανέτεθη εις τον Πρίγκηπα και ότι διά τοϋτο, του ώρισαν κατ' άπαιτησίν του, και γενναίαν επιχορηγήσιν, μεχλειτέραν εκείνης, των όποιων αρχικώς ώρισαν οι Δυνάμεις.

Ο άρθρογράφος εισέρχεται ακόμη και εις άπόψεις της καθ' έξυτό έλληνικής πολιτικής, λεγει δε εύφως, και όχι άδίκως, ότι την έξωτερικην πολιτικήν της Κρήτης διευθύνει ή Αύλη και ότι «ο δλιγώτερα γνώριζων περι αυτής εινε «αυς, ο έκάστοτε ύπουργός των 'Εξωτερικών».

Εν τέλει ο άρθρογράφος παραθέτων τας γνώμας 'Ελλήνων, μετά των όποιων συνδιελέχθη, λεγει, ότι ή διαβεβήκωσις των Δυναμεων, οι «ουδέμεις αυτών εινε διαθεσιμής να διαθήσθ την Κρήτην άνευ της συγκαταθέσεως των κατοίκων της», άποτελεί άληθην ειρηνεϊαν, γνωστοϋ όντος πός Δυνάμεις; τινε; μαγειρεύουν συνήθως τας «συγκαταθέσεις» αυτας.

Ο άρθρογράφος λεγει, ότι το 1841 ή 'Αγγλία εξήτησε να καθιερώσθ την προστασίαν εις της νησου το 1867 άντίσθη ερωμένως κατά της πραγματοποιήσεως του πόθου των νισιωτών προς ένωσην μετα της 'Ελλάδος, το 1897 δε, εις άφορμήν του φόνου δύο 'Αγγλων στρατιωτών, ή ο έτοιμος να καταλάβη την νήσον, ότι αι άλλαι Δυνάμεις, προς ματαίωσιν του σχεδίου, ήναγκάσθησαν να κηρύξουν την νήσον ήμιανεξάρτητον.

Το συμπέρασμα εινε, ότι αι βιέψεις της 'Αγγλίας επι της Σούδας εμποδίζουν την ένωσην της Κρήτης και ο άρθρογράφος φρεϊεται, ότι ή Σούδα εινε χιμνήτη διά την 'Ελλάδα, τουθ' όπερ σημαίνει άπώλειαν της ανεξαρτησίας της 'Ελλάδος, διότι ο κατέχων την Σούδαν δεσπόζει και της Κρήτης και της 'Ελλάδος.

Η Κρητικη τραγωδία—επάγεται ο άρθρογράφος, διότι τραγική εινε ή ιστορία της νήσου από της ενετικής κυριαρχίας—δεν έληξεν ακόμη.

Το άθρονον εινε γραμμένον με πολλήν δύναμιν, θά έκαμνε δε μεγάλην εντυπωσιν, αν ήτο δυνατόν να μεταφρασθή ολοκλήρως εν 'Ελλάδι.

(Εκ του «Ν. Αστειως»)

ΔΙΑΤΙ; ΔΙΑΤΙ; ;

Χρησιμεύει πλέον κανείς να κρίνη το Κρητικόν ζήτημα και τας φάσεις του; Χρησιμεύει να σχολιαζή; Χρησιμεύει να κρίνη; Χρησιμεύει ζητών να ύψωθ ή ύπερ τα πρόσωπα και τα προσωπικά, ζητών να κάμη άφίρσεις και αυτών των προσωπικών αισθημάτων του, να λέγη ό,τι νομίζει ότι εις όρθόν, δίκαιον και λογικόν; Χρησιμεύει με τον έλαφρόν κοπιτήρα των λόγων να ζητή να κόψη τον συμπληθέντα γρανίτην των πεισμάτων, των παθών, του μίσους;

Φεβούμεθα όχι!

'Αλλά δυσκολευόμεθα να μην κάμωμεν μίαν άναδρομήν προς το παρελθόν και να μην ένθυμηθώμεν τι έλέγαμεν πρό όλίγων μηνών, τι είπαμεν εύθως εξ αρχής του κινήματος— ίτως δια να άποδειξώμεν άκριβώς ότι οι λόγοι εις περιτοί εκεί όπου θριαμβεύουν τα πάθη, συνατμίζονται τα πείσματα, οι θυμοί τα συσκοτίζουν όλα και το ψυχρόν και γαλήνιον λογικόν έχασε κάθε επιρροήν.

Εύθως εξ αρχής του κινήματος, διαγνώσαντες τους λόγους, οι όποιοι επέταχυναν αυτό και το ώρμασαν εις όλίγους μήνας και όλίγας έβδομέδας—όπως ο ήλιος των τροπικών ώριμάζει μερικώς καρπούς—έθέσαμεν τον άόκτυλον εις τον τύπον των ήλων και

είπαμεν με όλας μας τας δυνάμεις:

—Συγκαλέσατε Κρητικην 'Εθνοσυνέλευσιν και αφήσατέ την να κρίνη την τύχην της Κρήτης και υπό έποψιν έξωτερικην και υπό έποψιν έξωτερικήν. 'Αφήσατέ την να κανονισθ την διοίκησιν της Κρήτης κατά την γνώμη των Κρητών και αφήσατέ την με το κύρος της εθνικής γνώμης να διαπραγματευθ ή προς τας Δυνάμεις το ζήτημα της Έώσεως.

'Αλλ' ήρχισαν αι άτιμότητες: κατά της γνώμης εκείνης και αι άντιράσεις και οι άτιμότητας. 'Αδύνατον αυτό! Δεν χρειάζεται 'Εθνοσυνέλευσις. Τι να την κάμωμεν την 'Εθνοσυνέλευσιν; Είς ε πραξικόπημα. Δεν ήμπορεί να γείνη αυτό.

Και επί επτά ολοκλήρους μήνας ή ιδέα, η και επιβαλλομένη από τα πράγματα, έπολεμείτο και άπεκρούετο. Ο κίτρινος τύπος βεβήκως έβλαψε το Κρητικόν ζήτημα με τας ύπερβολάς και την άμετροπείαν του. 'Αλλά και ο πρασιнос τύπος, όστις δεν ήθελε να έχη καμμίαν ανεξαρτητιζν γνώμη, δεν ήθελε να άκουσθ καμμίαν φωνήν λογικήν, δεν ήθελε να άντιπύρ η τα πράγματα όπως είχον, το έβλαψεν εύχ' ήττον περισσύτερον, μη θέλων να δώσθ εις τους κατούοντας τα σκήπτρα εις την Κρήτην ά έννεήσουν, ότι εις ζητήματα τοιαύτη λεπτότητος, τόσον επικίνδυνα, τόσο αιθέρικα, ότον εις το Κρητικόν, όλα γίνονται με ανάλογον λεπτότητα και τινες ύπεχωρήσεις εις είνιστε νίκαι μεγαλείτεραι από θριάμβους, όταν ύπόσχονται διευθέτησιν και κανονισμόν των άνωμαλιών.

'Ιδού, όμως, ότι μετά παρέλευσιν επτά ολοκλήρων μηνών συνέχεται ή Κρητικη Βουλή και ψηφίζει: Κατάργησιν του δικαιώματος του πρίγκηπος περι διορισμού όκα βουλευτών.

'Α άσπασιν της έλευθεροτυπίας.

Κατάργησιν του διορισμού των δημοτικων αρχών. Σύγκλησιν Κρητικής 'Εθνοσυνελεύσεως.

'Ο,τι έλέγαμεν και έσυμβουλευόμεν και παρωτρύναμεν από τον παρελθόντα Μικτιον, εις όλους τους τόνους και με όλον τον πόνον, τον όποιον ήμπορούσαν να μας εμπνεύσουν αι διανοιγόμεναι εις την Κρήτην άπόψεις καταστροφής.

'Αρα ή ιδέα μας ήτο λογική, ήτο αυτή ή λογική. Πώς ήμπορεί να το άρνηθ ή πλέον;

Με την διαφοράν, ότι κατά δυστυχίαν έκτοτε έμσολάβθησαν γεγονότα μεγάλα, σημαντικά και ίτως άπορηστικα, γεγονότα, τα όποια ώρριζαν χάσματα—άθύσσους εις την νήσον, γεγονότα, τα όποια έπότισαν με αίμα το αίματοποιτισμένον της νήσου έδκος.

'Εμσολάβθησαν αι έριδες μεταξύ των πριγκηπικων και των επαναστατών ή επίτασις της στρατιωτικής κατοχής των ξένων ή κήρυξις του στρατιωτικού νόμου ή μζωθεϊτα—εις όλους ότοι θέλουν να την έχου—πεπειθεις, ότι οι Κρήτες εινε διηρημένοι εις το εθνικόν των ζήτημα. αι συγκρούσεις με τους διεθνεις στρατούς ή απ' άκρου εις άκρον οικονομική καταστροφή της νήσου αι έμφύλιοι ρήξεις μεταξύ Κρητών και ή αδελφική αίματοχυσία ή διοργάνωσις της άντεπαναστάσεως.

Και αφού επλεόνασαν τα κακά, αφού εξεγαίλισε το ποτήρι της δυστυχίας, αφού άνετραπή πσα τάξις, αφού έσθέθη κάθε επιβολή, αφού ή ελληνική Κυβέρνησις άπεδείχθη άνίκανος να επιβάλη τον ήθικόν νόμον της εις την Κρήτην—έρχονται τώρα όσοι άπέκρουαν όλας τας συμβιβαστικας λύσεις και σάς λέγουν:

— Συμβιβασμόν θέλετε; 'Ιδού συμβιβασμόν με της φούχτες!

Νὰ βουλευτὰς ἐκλεγομένους ὄλους—νὰ ἐφημερίδας—νὰ δημάρχους αἰρετούς—νὰ Ἐθνοσυνέλευσιν !

Ἄλλὰ κάθε λογικὸς, κάθε ἀμερόληπτος, κάθε ψυχρὸς ἄνθρωπος, θὰ ἐρωτήσῃ:

— Διατί ἀφοῦ ὅλα αὐτὰ ἐθεωροῦντο λογικὰ, ὀρθὰ, δίκαια, σωστά, ἐπιβεβλημένα, δὲν ἐγένοντο πρὸ ἐπτὰ μηνῶν, ὅταν δὲν εἶχε διαιρεθῆ ἡ Κρήτη—ὅταν δὲν εἶχεν αἰματοκυλισθῆ ἡ Κρήτη—ὅταν δὲν εἶχε καταληφθῆ τόσον ἐντόνως ἀπὸ τοὺς ξένους ἡ Κρήτη—ὅταν δὲν εἶχε δώσει λαθὴν εἰς τόσας ἐκουσίας ἢ ἀκουσίας παρεξηγήσεις ;

Διατί ; Διατί :

Τὸ ἐρωτῶμεν καὶ περιμένομεν ἀπάντησιν, ἴσως ματαίως.

(Ἐκ τοῦ «Ν. Ἀστεως»)

ΟΙ ΒΑΣΙΒΟΥΖΟΥΚΟΙ ΤΗΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐν Σπῆλι τῆς Ἐπαρχίας Ἀγίου Βασιλείου κατηρτίσθη φρουρά πρὸς φύλαξιν δῆθεν τῶν περιουσιῶν ἢ ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου ἀπὸ τῶν κακοποιῶν στοιχείων! καὶ τῆ ἀνοχῆ ἢ μᾶλλον τῆ ὑποδείξει τῆς αὐλῆς τῆς Χαλέπας συνετάχθη τὸ κατάπτυστον καὶ ἀπαίσιον ἐκεῖνο ἔγγραφο δι' οὗ ἡ Ἐπαρχία Ἀγίου Βασιλείου ἐτίθετο ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ δικεφάλου Ρωσικοῦ αἵτου, ἡδύνατό τις νὰ πρέδῃ τοὺς καταχθόνιους σκοποὺς τοὺς ἐπιδιωκομένους διὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων. Ὑπὸ τὸ πρότῃμα ἐνδιαφέροντος ὑπὲρ τῆς τάξεως ἀπετελέσθησαν αἱ δημοφρουραὶ ἐν αἷ: κατεγράφησαν, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ὅλα τὰ κοινωνικὰ καθάρματα, ἄεργοι, ἢ ἐγκληματίαι ἵνα δι' οὕτων τεθῆ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εἰδεχθεστέρας τρ-μοκρατίας, ὁμοίαν τῆς ὁποίας μόνον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἴσως τῆς μαύρης δουλείας ὑπὸ τῶν γεννιτάρων ἐγνώρισεν ὁ Κρητικὸς λαός. Καὶ ἡ μὲν αὐλὴ τῆς Χαλέπας δύναται ν' ἀδιαφορῆ, ἢ μᾶλλον νὰ τριβῆ ἀπὸ χαρᾶς τὰς χεῖρας τῆς διὰ τοὺς ἄλλους τῶν Βασιβουζούκων οὗ ἀκριβὰ, ἀκριβὰ πληρώνει ὁ ἀτυχὴς λαὸς τῆς Κρήτης ἐκ τοῦ ἰδρώτος τοῦ προσώπου του, ἢ Ἑλληνικῆ δμως Κυβέρνησις, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶδει νὰ ἐγείρωσι φωνὴν διαμαρτυρίας διὰ τὰ ὑπὸ τῶν φρουρῶν γενομένα, τὰ ὁποῖα ἀποδέλπουσιν εἰς τὴν κατάπτειν παντὸς ἰθιμοῦ αἰσθήματος διὰ τῆς βίας, καὶ εἰς τὴν εἰσβολὴν σεβασμοῦ πρὸς τὴν ἀπαισίαν πολιτικὴν ἢ ἐξακολουθεῖν νὰ τῆσῃ ἡ αὐλὴ τῆς Χαλέπας. Οἱ φρουραρχοὶ περέρχοντες τὰ διάφορα χωρία εἰσέρχονται βανδαλικῶς εἰς τὰς οἰκίας τῶν φλα φρονούντων τῆ ἐπαναστάσει, ἀαζήτουντες ὄπλα, ὑβρίζοντες τοὺς συγγενεῖς τῶν ἐπαναστατῶν, ἀπειλοῦντες κτλ. ἐν ᾧ τοὺς Ἀρμοστειακοὺς οὐδεὶς ἐξετάζει, ἴσως καὶ ἂν καταγγελοῦσιν ὅτι ἔχουσιν ὄπλα ἢ ὅτι διέπραξαν ἰδιωτικὸν ἀδίκημα. Κατὰ τὴν 14ην λ. χ. Σεπτεμβρίου ἐν Μελάμποις συνλήφθησαν τινες τῶν φίλων τῆς ἐπαναστάσεως ὡς λ. χ. ὁ ἔμπορος Σηφάκης, διότι εἶχεν ὄπλον, καὶ κάποιος Γιαννακάκης, διότι ὑπῆρχεν ὁ νόμιμος ὅτι εἶχε τοιοῦτον, ἐν ᾧ πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἐμαρτύρουν ὅτι δὲν εἶχε τοιοῦτον καὶ ὡ-

δηγήθησαν τσελεκωμένοι εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐφυλακίσθη, ὁ δὲ δεῦτερος ἀπεφυλακίσθη μόνον ἀφ' οὗ ἐξηναγκάσθη ν' ἀγοράσῃ ἐν ὄπλον καὶ νὰ τὸ παραδώσῃ, ἐν ᾧ εἰς τὰς οἰκίας τῶν Ἀρμοστειακῶν οὐδεμία ἐγένετο ἔρευνα. Τυχαιῶς δ' εἰσελθόντες κατόπιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γραμματέως τοῦ Δήμου εὔρον πολεμικὸν ὄπλον τὸ ὁποῖον παρέλαβον χωρὶς ὄμων νὰ ἐνοχλήσωσι καὶ τὸν ἀγαθὸν γραμματέα σημειωτέον ὅτι οὗτος μόνος πρὸ ὀλίγον χρόνον ἀπεφυλακίσθη ἐκ τοῦ Ἰτζεδίν, διότι εἶχε καταδικασθῆ ἐπὶ καταχρήσει ἐν τῷ ταμείῳ τοῦ Δήμου, εἶναι δὲ καὶ τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς ὑποστάθμης ἄτομον, ἀλλ- ἔχει τὸ προσὸν νὰ ἐκτελῇ ἔργα βδελυροῦ κατασκοποῦ συκοφαντῶν ἄτομα καὶ διατύρων τὰ ὀνόματα τῶν φίλων τῆς ἐπαναστάσεως. Ἄλλοτε συλλαβόντες τὸν μαθητὴν Μικροδάκην ἐκ Βάτου τὸν ἐξυλοκόπησαν καὶ τὸν ἐστεῖλαν εἰς τὰς φυλακὰς Ρεθύμνης ὡς ἐπαναστάτην, μόνος δὲ πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀπεφυλακίσθη ἀφ' οὗ ἠναγκάσθη νὰ ὑπογράψῃ δήλωσιν ὅτι δὲν ἀνήκει πλέον εἰς τὸ Ἐπαναστατικὸν κόμμα.

Οἱ πλείστοι δὲ τῶν ἐκδηλωσάντων φιλικὰς διαθέσεις τῆ Ἐπαναστάσει καὶ ἀναμιχθέντες ἀμέσως εἴτε ἐμέσως ὑπὲρ αὐτῆς καταδύονται ὡς οἱ ἔσχατοι τῶν κακούργων, μέχρις ὅτου ἀναγκασθῶσι νὰ προσέλθωσιν εἰς τοὺς φρουράρχους! καὶ ὑπογράψουν δηλώσεις καὶ παραδώσουν καὶ τὰ ὄπλα τῶν, τίθεται δηλ. ὡς ἐγγραφή προηγουμένως εἰς ἐφαρμογὴν ἢ χειροτέρο εἶδος τρ-μοκρατία. Καὶ πολὺ δίκαιως ἀφ' οὗ οἱ βουλευταὶ μας ἀμείβονται ποικιλοτρόπως ὑπὸ τοῦ πτωχοῦ Ταμείου τῆς Πολιτείας ὡς λ. χ. ὁ κ. Τσουδερός ὅστις νῦν παρὰ ρητὸν τοῦ Συντάγματος ἄρθρον διωρίσθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Ἡγ. Ἐπιτρόπου παρὰ τῆ Κρητικῆ Τραπεζῆ, οἱ δὲ λοιποὶ ὑπόσχονται ρουσφέτια εἰς τοὺς φίλους τῶν. Καὶ ἂν τὸ τοιοῦτον δὲν προξενῆ κατάπληξιν διὰ τὸν κ. Τσουδερόν ὅστις καὶ ἐν τῷ παρελθόντι τὴν αὐτὴν μετῆρχετο συμφεροντολογικὴν καὶ ὀπισθοβουλον πολιτικὴν, περὶ τοῦ κ. δμως Α. Βαβουράκη ὅστις καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς μέλος οἰκογενείας εἰδείξε ἀείποτε λαμπροτάτην διαγωγὴν ἀπορεῖ τις πῶς ἔπεσε θῦμα τοιαύτης ἀνοσίας πολιτικῆς. Μεταξὺ τῶν λοιπῶν καλῶν τὰ ὁποῖα μᾶς ἔκαμεν ἢ χαριτωμένη Ἀρμότητι εἶναι καὶ ἡ διαφορά ἀτομῶν ἄτινα ἄλλοτε καὶ τὸ ὄπλον τοῦ Τούρκου καὶ τὸ χρυσίον αὐτοῦ περιεφρόνησαν,

Α ΓΙΟΒΑΣΙΛΙΩΤΗΣ

*Ἀριθ. Πρωτ. 988

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς φρουράρχους τοῦ Νομοῦ Χανίων

Παραγγέλλομε, ὅπως ἀναπτύξετε πάσαν ὑμῶν τὴν διαστηριότητα, πρὸς προστασίαν τῶν ἰδιοκτησιῶν τῶν Μεσογυμάνων κατοίκων τῆς περιφερείας σας, χορηγήσατε αὐτοῖς ἢ τοῖς ἐνοικιασταῖς αὐτῶν, πάσαν συνδρομὴν πρὸς προστασίαν καὶ συλλογὴν τῶν εἰσοδημάτων ἐν γένει καὶ εἰς τῆς ἀρξασμένης ἐλασσοδοσίας. καταστήσατε γνωστὸν εἰς τοὺς κατοίκους ἐν γένει,

ὅτι ἡ φθορά ἢ ἰδιοποιήσις ξένης περιουσίας, εἶνε ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐγκλήματα, τὰ ὅποια τιμωρεῖ ὁ Νόμος μὲ φοβεράν ποινὴν, ἢ ἐν θά ἀπεφύγωσιν ἢ ἀμείωσιν τὴν συλλαμβανόμενοι, ἢ μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Νόμου, ὑπὸ τῶν ἰδρυθησομένων ἀρχῶν.

Ὅστις καταληφθῆ ἀθειῶν τὰς διαταγὰς τούτας καὶ δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τὴν ξένην ἰδιοκτησίαν καὶ ἐν γένει πρὸς τοὺς κειμένους νόμους, ὅσον νὰ συλλαμβάνηται καὶ ἀποστέλλεται πρὸς τὰς Διοικητικὰς ἐπιτροπὰς, αἵτινες ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τοῦ διαπραχθέντος ἐγκλήματος θὰ τιμωρῶσι τούτους.

Ἐν Θερίσῳ τῆ 24 Σεπτεμβρίου 1905

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Ι. Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Κ. Κ. Μητσοτάκης

Ἀριθ. Πρωτ. 987

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς κατοίκους τοῦ Νομοῦ Χανίων

Καθὰ πληροφορούμεθα, πλεῖστα παρεμβάλλονται προσκόμματα πρὸς διαφοροὺς ἐνοικιαστὰς τῶν Μουσουλμανικῶν ἀκινήτων περιουσιῶν, ἀπὸ μέρους τῶν κατοίκων τῶν γειτνιαζόντων χωρίων πρὸς ταῦτα, μὲ τὴν πρόθεσιν ἰδιοποιήσεως τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν καὶ κυρίως τῆς ἀρξομένης ἐλαιοσοδείας. Καὶ πάλιν εὐρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπομνήσωμεν, ὅτι ἡ ἰδιοποιήσις ξένης περιουσίας καὶ ὅτ' εἰς μεγάλην κλίμακα, εἶνε ἐγκλημα συνεπαγόμενον μεγάλῃν ποινὴν, ἐγκληματικὴν, καὶ ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει θ' ἀμνηστευθῶσιν οἱ διαπρακτοὶ τοιαῦτα κοινὰ ἐγκλήματα. Ἐκτὸς ὅμως τούτου δι' ἰδιαιτέρας ἐγκυκλίου πρηγγείλαμεν εἰς τοὺς διαφόρους φρουράρχους, ὅπως παρασχωσὶ πᾶσαν τὴν συνδρομὴν τῶν, εἴτε ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς Μουσουλμάνους ἰδιοκτῆτας, εἴτε εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς οὓς θὰ ὑποκαταστήσωσιν εἰς τὰ δικαιώματά των, πρὸς τήρησιν ἀκεραίων τῶν δικαιωμάτων τῶν ἰδιοκτῆτῶν καὶ πρὸς συλλογὴν ἰδίᾳ τῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν, ἐπομένως ἀμείλικτος ἐστὶ ἡ τιμωρία τῶν θελόντων νὰ παραβιάσωσι τὸ δικαίωμα τούτο.

Ἐν Θερίσῳ τῆ 24 Σεπτεμβρίου 1905

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ὑπογραμματεὺς
Ι. Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Κ. Κ. Μητσοτάκης

Ἀριθ. Πρωτ. 990

Ἐν Θερίσῳ τῆ 26 Σεβρίου 1905

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Πρὸς τοὺς φρουράρχους τοῦ Νομοῦ Χανίων
 καὶ πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἐπαρχίας
 Σελίνου

Ἀναφερόμενοι εἰς τὰς ὑπ' ἀριθμ. 987 καὶ 988 καὶ χρονολογίαν 24 Σεπτεμβρίου 1905 δύο ἐγκυκλίους ἡμῶν περὶ προστασίας ἐν γένει τῶν Μουσουλμανικῶν περιουσιῶν καὶ τῆς συλλογῆς τῶν καρπῶν αὐτῶν, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἀνεγνωρίσαμεν ὡς εἰδικούς φρουροὺς πρὸς τούτο ἐν τῷ χωρίῳ Πελεκάνῳ τοῦ Δήμου Παλαιοχωῦρας, τοὺς Ἰωάννην Περάκιν, Γεώργιον Περάκιν, Μάρκον Περάκιν ἐκ Χουμισιανῶν, Ἀθανάσιον Παυλάκιν, Ἰωάννην Ἀθ. Παυλάκιν, Ἀντώνιον Ἀθ. Παυλάκιν, ἐκ Τσιτσιανῶν καὶ ἡδὴ Χουμισιανῶν Πελεκάνου, Γεώργιον Καγάκιν καὶ Στυλιανὸν Καγάκιν ἐκ Χουμισιανῶν, Κωνσταντῖνον Παπᾶ Κον-

τάκιν, Ἐμμ. Κ. Παπακοντάκιν, Νικολ. Κ. Παπακοντάκιν, Γεώργιον Καστρινακῖν, Ἰωάννην Γιακουμάκιν, Εὐστράτιον Γιαννακάκιν, Ἐμμανουὴλ Χοιζάκιν, Σταύρον Γιαννακάκιν, Γεώργιον Μανουσακῖν, Ἰωάννην Κατσανεβάκιν, Ἰωάννην Τζατζανάκιν, Ἰωάννην Σκαλιδάκιν, Γεώργιον Ι. Σκαλιδάκιν, Δημήτριον Ι. Σκαλιδάκιν καὶ Θεόδωρον Ι. Σκαλιδάκιν, Δημήτριον Ποντικῖν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, Μιχαὴλ Κυριτσάκιν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ Ἰωάννην Κ. Περάκιν ἐκ Καλαμίου Σελίνου, Ἰωάννην Πατσουράκιν καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπὸ Ἰοισσιανᾶ.

Ἰδίᾳ παραγγέλλεται ἡ φρουρά Παλαιοχωῦρας καὶ πᾶσαι αἱ ἐν Σελίνῳ φρουραὶ ἡμῶν καὶ ἐν γένει ἀρχαί, ὅπως παρέχωσι πᾶσαν μὲν τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ζητούμενην, ἐνεργῶσι δὲ καὶ πράττωσιν ἄφ' ἐαυτῶν, πᾶν το δυνάμενον νὰ συντελεσθῇ εἰς τὴν προστασίαν τῶν περιουσιῶν τῶν Μουσουλμάνων τῆς ἐπαρχίας Σελίνου.

Περὶ τὸν θεωρούμεν νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ πάλιν τὴν ἀμείλικτον τιμωρίαν ἣτις ἀνεμνεῖ τοὺς ὅποσδήποτε θελήσοντας νὰ καταστρεφῶσιν ἢ παρακωλύσωσι τὴν συγκομιδὴν τῶν Μουσουλμανικῶν περιουσιῶν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Επαναστατικῆς

Συνελεύσεως

Ι. Α. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

Κ. Κ. Μητσοτάκης

ΔΙΑΦΟΡΑ

Καὶ ἕτεροι ἀφίκοντο ἐνταῦθα κατὰ πίεσιν τῶν Ἀγγλων καὶ ὀργάνων τῆς Ἀρμοστέας. Ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἐπαναστατικοῦ Κινήματος Μεσαρᾶς Ἡρακλεῖος κ. Μιχ. Σαχλαμπανάκης καὶ Γεώργιος Στεφνίδης, Δημήτριος Τσιτερῆς Γεν. Ἀρχηγὸς τοῦ 66 τῆς Ἐπαρχίας Πυργιωτίσσης, Φραγκῖος Κωστανταράκης καὶ Χατζῆ Μύρων Παπαδάκης γαμβροὶ τοῦ Ἡρώος Κόρακα, καὶ ἐκ τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας Κωστής Ι. Σπινθάκης καὶ Μιχαὴλ Πολυχρονάκης Πληρεξούσιος τῆς Ἐπαναστατικῆς Συνελεύσεως καὶ οἱ κ. Εὐθύμιος Φουστανάκης πρόην Διευθυντῆς τοῦ Διδασκαλείου Ἡρακλεῖου, καὶ ἐξ Ἀγίου Βασιλείου Ρεθύμνης οἱ κ. Λημπάρδος ὄπλαρχηγὸς καὶ πληρεξούσιος καὶ ὁ κ. Φωτάκης πληρεξούσιος. Καὶ ὑπὸ τὸν Φρούραρχον Πεδιάδος Δημ. Πασχαλίδην τέως ὑπενωμοτάρχην δρᾶσαντα ὁμολογουμένως, ὅσον οὐδαίς ἄλλος τῶν ἐξ Ἡρακλεῖου εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν.

— Τὸ Ὑπατον συμβούλιον τῆς Μεγάλῃς Ἀνατολῆς τῆς Ἑλλάδος ἀπηθύθη πρὸς πάντα τὰ Ἔπατα Συμβουλία τῶν Μεγάλων Ἀνατολῶν ὅλου τοῦ κόσμου ἔγγραφον, ἐν τῷ ὅποῳ ἐξιστορεῖ τοὺς ἀγῶνας τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας του καὶ ὑπεραμύνεται τῶν δικαιῶν του. Ἐπὲρ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν εὐχῶν τοῦ εὐγενοῦς τούτου λαοῦ, ἐπιλέγει τὸ ἔγγραφο τῶν Ἑλλήνων τέκτων, ὀφείλουσαν πάντες οἱ ἐλεύθεροι τέκτονες νὰ ἐργασθῶν πλησίον τῶν ἀσχυόντων ὅλου τοῦ κόσμου, βέβαιον ὅτι ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας λαοῦ πληρώσαντος αὐτὴν μὲ ὡσενοῦς αἵματος.

— Μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Ἐπαναστατικῶν Ἀρχῶν ἐπῆλθε συνενόσις ὅπως καταδιωχθῶσι καὶ συλληθῶσι τινὲς κακοποιοὶ οἱ ὅποιοι κατέρχονται εἰς Περιβόλια καὶ Μουρνιὰς καὶ διαπράττουσι κλοπὰς προβολοῦντες καὶ πυροβολούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεί Ἰταλῶν.

— Οἱ Μαλαζιανοὶ ὑπέβαλον εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνελεύσεως ἀναφορὰν δι' ἧς ἐξαιτοῦνται τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχεθέντων ὄπλων προχθὲς ὑπὸ τῶν Ἐπαναστατῶν δηλοῦντες ὅτι ἀναγνωρίζουσι καὶ εἰδόνται τὰς Ἐπαν. Ἀρχὰς καὶ ὅτι τὰ ὄπλα ἔχουσι πρὸς φύλαξιν των.

— Ὁ πολὺς Οὐρβάνοβιτς ἀνακαλεῖται ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως ἐνεκα τῶν ἠρωικῶν του κατορθωμάτων.